

Om slægten Dybdahl fra Dybdahlsminde i Skyum

Af Else Grønlund, Århus

Denne artikel og den efterfølgende "Herfra min verden går" er skrevet af Else Grønlund – født Dybdahl i Dybdahlsminde i Skyum. Hun er uddannet journalist på det daværende Thisted Amts Tidende og har siden arbejdet på flere aviser. Senest som boligredaktør på Vejle Amts Folkeblad. Hun er i dag pensioneret, har genoptaget en gammel interesse med akvarelmaling, og lader sig ofte inspirere af den thylandske natur. Bor med sin mand i Århus, men har siden 1972 haft fritidsbolig i Thy, først på et nedlagt husmandsbrug på Tandrup Mark, senere i et fritidshus i Svankjær.

Gården Dybdahlsminde, Skyumvej 100, ligger i den aller nordligste del af den gamle Sydthy Kommune - tæt på Limfjorden og det naturskønne Skyum Bjerge.

Det er en meget gammel gård, der dateres tilbage til 1760, hvor den blev anlagt på hedejord. Altså fra før udskiftningen af gårdene kom til Skyum i 1801 (ifølge bind 1, En duft mellem hav og fjord, sognehistorie fra Skyum og Hørdum sogne).

Min far, Jens Chr. Dybdahl, blev fjerde og sidste generation på slægtsgården i en familie, der overtog gården i 1881 under navnet Christensen. Dybdahl-navnet er altså kommet til senere. Hvorfra og hvordan ved vi ikke. Der er

De første bygninger til gården Dybdahlsminde med det hvidkalkede stuehus og laden som de ældste dele, formentlig tilbage til 1760. I 1917 lod min bedstemor, der da var enke, opføre en ny stald, som står endnu. På billedet ses vores bedstefar og bedstemor, Chr. og Karen Marie Dybdahl Christensen, med deres ældste barn, Kirstine. T.v. oldemor Maren Kirstine Christensen med vores far, Jens (Christian) på skødet. T.v. en ung medhjælper

Portræt af vores bedsteforældre, Karen Marie og farfar, Chr. Dybdahl Christensen. Men ham har vi aldrig set

flere forgreninger i Thy og dermed muligheder, som slægtsforskning kunne afdække (måske har slægten endnu flere aner på stedet). I hvert fald bar min farfar navnet, Chr. Dybdahl Christensen. Jeg har aldrig kendt ham, men han blev kaldt den kloge mand i Skyum, selv om det forlød, at han aldrig havde gået i skole.

Vores forældre kom standsmæssigt fra kirken og hjem til bryllupsfest i Gadegaard i Koldby den 9. april 1936

De seje gener

Min far er født i 1910 og var kun syv år gammel, da hans far, Chr. Dybdahl Christensen, blev dræbt ved en grufuld løbskkørsel med sine heste. Han efterlod sig enken, Karen Marie Dybdahl Christensen, og fem små børn, Kirstine, Jens Christian, Johannes, Kristian og Marius. Min farmor var en sej kvinde, der ikke gav op, men formåede at drive gården vi-

Gården, som den så ud i vores barndom, taget som luffoto i 1956. Vi er faktisk tre søskende, der ivrigt vinker op til fotografen

Et af de få billeder af vores bedstemor, Karen Marie (ca. 1941) som sidder uden for huset med vores ældste søster Ingrid på skødet. T.h. mor og far. T.v. farbror Kristian og tante Marie. Manden t.v. er ukendt

Vinteren 1942. Vasketøjet er hængt til tørre, så mor tager sig en friestermiddag med sin bedste veninde, Karoline Foged fra gården Dyddahl i nærheden. I midten storesøster Ingrid og i barnevognen næstældste Asta

dere ved hjælp af bestyrere. Hun forblev - trods gode tilbud – ugift og lod i 1926 opføre det nuværende stuehus, ligesom resten af gården blev bygget ud. Det synes jeg, set i bakspejlet,

var ret flot præsteret af en enkekvone på den tid. Min far arvede både de seje gener og ”kloge” hoved, og han var kun en meget ung mand, da han tog medansvar for gårdens drift. Egentlig

Klassisk familiefoto fra 1949, taget hos fotografen i Hørdum, hvor vi alle var klædt på i stiveste puds til familiegilde senere på dagen hos vores bedsteforældre i Gadegård i Koldby. T.v. Else, mor Louise, Asta og Ingrid samt far med lillebror Christian, to år gammel

Far med sin ældste datter Ingrid, der jubler over det nye føl på marken. Det var dengang, da der var så dejligt ude på landet, og solen altid skinnede

var hans drøm slet ikke en fremtid som landmand. Nej, han ville være dyrlæge, men fulgte som ældste søn sin mors ønske om at overtage gården så hurtigt som muligt. Så efter en landbrugsuddannelse, først som landvæsenselev på godset Gavlø på Sydsjælland og senere elev på Ladelund Landbrugsskole, overtog han gården i 1936. Kun 26 år gammel. Kort efter blev han gift med sin mor, Louise Dybdahl, født Skallerup på gården Gadegaard i Koldby. I 1995 efter fars død blev "Dybdahlsminde" afhændet. Men det er en glæde at se, hvordan den stadig fremstår så velholdt og danner rammen om nye familieliv.

Fra sogneråd til storkommune

Far drev fødegården på mønsterværdig vis, men ville også være med til at præge samfundsudviklingen på sin fødeegn og fik tidligt en række lokale tillidshverv, der førte videre til en lokalpolitisk karriere. Han var svoren venstremand og sad først i bestyrelsen for venstre i Skyum-Hørdum sogn, senere som kasserer for venstre i det gamle Thisted Amt. Og det var som repræsentant for venstre, at han i 1958 blev valgt

Min far som mange husker ham i årene som kommunalmand

ind i det gamle Skyum-Hørdum sogneråd, hvor han sad i tre perioder – og bl.a. var en af primus-motorerne bag den nye centralskole i Koldby. I 1970 blev han valgt med ind i det nye kommunalråd for Sydthy Kommune. Her sad han i to perioder frem til 1978 og havde i alle årene plads i sit favoritudvalg, Teknisk Udvalg. Desuden sad han i en periode i økonomiudvalget samt i flere andre udvalg.

Finans og økonomi havde fars store interesse, og derfor påtog han sig i årene 1954-67 ansvaret som formand for Skyum-Hørdum Andelskasse i Koldby, foruden at han i en endnu længere periode arbejdede som vurderingsmand med grund- og ejendomsskyld. Et hverv han holdt meget af, fordi det bragte ham i nærkontakt med egnens befolkning og gav anledning til uformelle besøg i de fleste huse og hjem i de gamle sogne.